

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **A., a. s.** „v konkurzne“, Z., ČO: X., **o schválenie konečnej správy o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu** na odvolanie konkurzného veriteľa S., a. s. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 202/1995-Ga zo dňa 29. 12. 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24K 202/1995-Ga zo dňa 29. 12. 2010 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 51-24K 202/1995-Ga zo dňa 29. 12. 2010 rozhodol tak, že schválil konečnú správu o speňažení majetku podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu tak, že celkom získaní príjmy sú v sume 653 801,91 Eur, náklady konkurzného konania sú v sume 614 485,79 Eur a odmena správcu konkurznej podstaty predstavuje sumu 35 478 Eur.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že podaním zo dňa 21. 10. 2010 predložil správca konkurznej podstaty svoju konečnú správu o speňažení majetku z podstaty a vyúčtovaní odmeny a výdavkov, proti ktorej podal v zákonnej lehote konkurzný veriteľ C. C. C., a. s. a veriteľ S., a. s. námietky. Citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3 Obo 73/2010 zo dňa 27. 10. 2010, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že ohľadne odmeny správcu konkurznej podstaty Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k názoru, že s ohľadom na dodatočné pojednávanie prieskumného pojednávania / zápisnica z 13. 12. 2004 /, odmena správcu sa mala počítať podľa ustanovenia § 6 až 9 vyhlášky č. 493/2001 Zb. v znení účinnom od 08. 12 2001, v dôsledku čoho došlo k pochybeniu pri výpočte odmeny správcu. Krajský súd v zmysle ustanovenia § 226 O. s. p. v ďalšom konaní vykonal úpravu výpočtu odmeny správcu konkurznej podstaty

v naznačenom smere Najvyšším súdom Slovenskej republiky, pričom za potrebné považoval uviesť, že prvostupňový súd rozhodoval o odmene v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí č. k. 2 Obo 51/2009 zo dňa 27. 05. 2009. Konštatoval, že napriek stanovisku uvedenom v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 10. 2010 je treba opätovne zdôrazniť, že už v čase rozhodovania o konečnej správe o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovania odmeny a výdavkov správcu v apríli 2010 bolo konštatované, že všetky účtovné položky sa premietajú len vo formálnej úprave, nakoľko finančné prostriedky, ktoré boli predmetom konečnej správy sa už na účte úpadcu reálne nenachádzajú, z ktorého dôvodu aj správca konkurznej podstaty navrhol zrušenie konkurzu pre nedostatok majetku. K otázke odmeny správcu konkurznej podstaty, či mu bola priznaná odmena podľa vyhlášky č. 493/1991 Zb., alebo podľa vyhlášky č. 395/2001 Z. z. za potrebné prvostupňový súd považoval uviesť, že s prihliadnutím na ustanovenia § 11c ods. 3 vyhlášky č. 493/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov, že preddavky na odmenu priznané podľa doterajších predpisov a nevracajú, aj keď presahujú najvyššiu hodnotu odmeny, a preto neprichádza do úvahy, že by aj po úprave tejto odmeny došlo k vyplateniu tohto rozdielu veriteľom. konštatoval, že tak ako je uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky práve z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov bola správcovi napriek priznanej výške odmeny 63 586 Eur vyplatená na základe súhlasu súdu iba čiastka 39 297 Eur.

K otázke výšky vynaložených nákladov aj spotrebovaných nákladov za cestovné prvostupňový súd opätovne konštatoval, že konajúci sudca ešte v roku 1997 udelil správcovi súhlas na úhradu paušálnych výdavkov cestovného vo výške 7 000 Sk mesačne, a keďže sa jedná o paušálnu odmenu, konajúci sudca požadoval za potrebné tieto výdavky dokladovať a tak ako je to napríklad vo vyúčtovaní cestovného formou výkazu ciest tak aj toho času už konajúci sudca nemôže meniť rozhodnutie predchádzajúceho sudcu, alebo zrušiť. Z uvedeného dôvodu podľa prvostupňového súdu nie je možné reálne zabezpečiť také cestovné doklady než aké boli prerokované počas pojednávania o konečnej správe, pričom za potrebné považoval zdôrazniť, že až do doby predloženia konečnej správy nikto z veriteľov vyúčtovanie cestovných výdavkov nespochybnil.

K otázke ostatných nákladov uviedol, že v predmetnom období funkciu osobitného správcu vykonával Ing. K., ktorého rozsah oprávnení, ktoré mu boli uložené presahoval rámec právomoci, ktoré má spĺňať funkcia osobitného správcu o činnosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 ZKV a riadny správca o činnosti a úkonoch osobitného správcu nebol vďaka jemu pridelených oprávnení informovaný. Konštatoval, že táto skutočnosť sa týkala

aj ekonomickej činnosti osobitného správcu, ktorý napriek viacnásobným žiadostiam správcu nepredložil žiadne požadované doklady, pričom po zrušení jeho funkcie súdom / uznesenie z 29. 11. 2007 / súd už nemá možnosť požadovať od neho akúkoľvek formu spolupráce a ani žiadať o predloženie dokladov, pretože osobitný správca prestal byť spolupracovníkom správcu konkurznej podstaty v konkurze, pričom v tej dobe nemal postavenie ani účastníka konania a ani zúčastneného na konaní v zmysle zákona. V zmysle uvedených dôvodov prvostupňový súd konštatoval, že sa mu nepodarilo zadovážiť ďalšie doklady, ktoré by zásadným spôsobom zmenili, resp. upravili namietané účtovné nákladové položky, preto nebol dôvod na úpravu čiastky vyúčtovanej ako náklady konkurzného konania. poukázal na opätovné prihlásenie správcu podľa ktorého ani ku dňu predloženia konečnej správy, ani k termínu rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na účte úpadcu sa nenachádzajú žiadne finančné prostriedky, ktoré by podstatne zmenili záver konečnej správy. Prvostupňový súd na základe uvedeného dospel k záveru, že konečná správa je po oprave odmeny správcu ekonomicky správna a dôvodná. S poukazom na ustanovenie § 29 ods. 4 ZKV, preto konečnú správu o speňažení majetku z podstaty, vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu schválil tak ako je uvedené, keďže nenašiel dôvody prečo by ju chváliť nemal.

Podaním doručeným súdu dňa 31. 01. 2011 v zákonnej lehote konkurzný veriteľ S., a. s. v časti výroku uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24 K 202/1995-Ga zo dňa 29. 12. 2010, ktorou súd schválil náklady konkurzného konania v celkovej výške 614 485,79 Eur sa odvolal. Uviedol, že konkurzný súd ohľadne položky výšky cestovné opätovne len poukázal na skutočnosť, že v roku 1997 udelil správcovi súhlas na úhradu paušálnych výdavkov cestovného v sume 7 000 Sk mesačne a že v súčasnosti nie je možné zabezpečiť také cestovné doklady, ktoré by preukázali reálne spotrebované cestovné náklady. konkurzný veriteľ nesúhlasí s odôvodnením konkurzného súdu ohľadne ostatných nákladov v období, keď vykonával funkciu osobitného správcu Ing. K., ktorý požadované doklady nepredložil a že po zrušení jeho funkcie nie je možné od neho požadovať žiadnu spoluprácu.

Odvolať opätovne poukázal, že správca konkurznej podstaty medzi výdavkami uvádza položku „ostatné služby“ v sume 67 274,56 Eur a že z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty zo dňa 02. 03. 2010 vyplýva, že v tejto položke je zahrnuté aj nájomné nebytových priestorov za obdobie rokov 2004 – 2007 vo výške 90 935 Sk / 3 018,49 Eur /. Táto suma ako nájomné je však uvedená duplicitne v samostatnej položke. S vyjadrením správcu konkurznej podstaty, podľa ktorého sa jedná iba o zhodu finančnej čiastky sa odvolateľ

nestotožnil, nakoľko správca konkurznej podstaty toto jeho tvrdenie ničím nezdokladoval. Odvolateľ namieta aj výdavkovú položku opravy budov a stavieb vo výške 4 133 063,99 Sk / 137 192,59 Eur /, nakoľko z vyjadrenia správcu konkurznej podstaty vyplýva, že finančné prostriedky na opravy budov a stavieb sa reálne nečerpali a nedošlo k ich reálnemu vyplateniu. podľa odvolateľa teda majú byť zahrnuté medzi výdavkami konkurzu, nakoľko správca ich ničím nezdokladoval. Jeho tvrdenie uvedeného duplicitného vyúčtovania za nájomné v rokoch 2004 – 2007 vo výške 90 935 Sk / 3 018,49 Eur / nemá v dokladoch žiadnu oporu. Veriteľ S., a. s. namieta aj výdavkovú položku opravy budov a stavieb vo výške 4 133 063,99 Sk / 137 192,59 Eur /, nakoľko keď sa podľa vyjadrenia správcu finančné prostriedky na opravu budov a stavieb reálne nečerpali a nedošlo k ich reálnemu vyplateniu nemali byť zahrnuté medzi výdavkami.

S položkou cestovného sa veriteľ S., a. s. opätovne taktiež nestotožnil, nakoľko, i keď súd opatrením správcovi konkurznej podstaty určil mesačnú paušálnu náhradu na cestovnom vo výške 7 000 Sk / 232,36 Eur / ale pokiaľ správca konkurznej podstaty mesačne túto sumu reálne na cestovné nespotreboval, tak mu nepatrí v plnej výške ale len vo výške skutočne vynaložených nákladov na cestovné. podľa odvolateľa konkurzný súd v rozpore s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky len konštatoval, že správcovi bol udelený súhlas na úhradu paušálnych výdavkov 7 000 Sk a naďalej sa s touto otázkou nezaoberal. Konkurzný veriteľ opätovne poukázal, že výdavky majú byť v konečnej správe špecifikované a jasne a zreteľne a ich jednotlivé položky musia byť riadne odôvodnené a preskúmateľné, na čo majú konkurzní veritelia právo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa ustanovenia § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Predmetom odvolania je uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24 K 202/1995-Ga zo dňa 29. 12. 2010, ktorým opätovne schválil konečnú správu na základe zrušujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. 10. 2010, č. k. 3 Obo 73/2010. Konkurzný veriteľ v odvolaní proti tomuto uzneseniu sa opätovne nestotožňuje v časti nákladov konkurzného konania a to v časti uvádzanej ako „ostatné služby“, v ktorej sume je podľa odvolateľa duplicitne zahrnutá suma aj za nájomné nebytových priestorov, s ktorou otázkou sa konkurzný prvostupňový súd nedostatočne vysporiadal, keď z obsahu zdôvodnenia nie je zrejmé ako správca konkurznej podstaty túto námietku konkurzného veriteľa zdôvodnil, ako že správca konkurznej podstaty

túto položku považuje za zhodu finančnej čiastky, ale že nemá bližšie doklady. Z obsahu uznesenia je zrejmé, že by sa konkurzný súd s touto námietkou odvolateľa zaoberal v tomto zmysle, aby bolo zrejmé akú finančnú čiastku duplicitná položka predstavuje.

Z obsahu napadnutého uznesenia nie je zrejmá výdavková položka opravy budov a stavieb, s ktorou námietkou sa taktiež konkurzný súd nevysporiadal.

Čo sa týka opätovnej námietky odvolateľa ohľadne položky „cestovné“ Najvyšší súd Slovenskej republiky túto považuje taktiež za dôvodnú, i keď sa jedná o paušálnu sumu ako uvádza prvostupňový súd, ktorá bola na cestovné náklady chválená, pri vyúčtovaní by malo byť zrejmé na aké cestovné náklady takto určená paušálna suma bola spotrebovaná. Je pravdou, že konkurzní veritelia majú právo na riadne preskúmanie vynaložených nákladov, ktoré musia byť predložené riadnymi dokladmi. Je vecou správcu konkurznej podstaty, aby si reálne spotrebované cestovné, aj keď určené paušálnou sumou, pokiaľ si tento nárok za cestovné v rámci konkurzného konania uplatňuje, riadne vydokladoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle uvedených dôvodov odvolaniu vyhovel. Prehlásenie správcu, že ku dňu konečnej správy, ani k termínu rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa na účte úpadcu nenachádzajú žiadne finančné prostriedky pre posúdenie správnosti napadnutého uznesenia označil za skutočnosť, nie právne irelevantnú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 51-24 K 202/1995-Ga zo dňa 29. 12. 2010 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Banskej Bystrici na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 25. mája 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková